

ת"פ 65975/12/14 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד דרור ראובן אלפרון, הנאשם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 65975-12-14

מ"ת 66013-12-14

בפני כב' השופט צחי עוזיאל

פרקליטות מחוז תל אביב פלילי

נגד

דרור ראובן אלפרון (עציר)

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד ניר ביטון

ב"כ הנאשם עו"ד שרמן ועו"ד יוחאי

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע - בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן ובמסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני סגן הנשיא, כבוד השופט שגיא, לאחר הליך של גישור שהתנהל בפניו - בשתי עבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- **חוק העונשין**).

בהתאם לעובדות בהן הודה, במהלך החודשים אוקטובר- דצמבר 2014 איים הנאשם, במספר הזדמנויות, על שני מתלוננים שונים (כנו בכתב האישום א.א ו- ב.ב) תוך ניצול "המוניטין" של שם משפחתו, המוכרת בציבור כקשורה לעולם הפשע, על מנת להניעם לשלם לו חוב הקשור לחברה המספקת מכולות לפינוי פסולות, שהוקמה על-ידי הנאשם ואחרים. בהתאם למסכת המתוארת ואשר בה הודה הנאשם, האיומים כלפי המתלונן

ב.ב. בוצעו במסגרת שיחות טלפון במהלכן איים הנאשם כי "אני אבוא אליך.. לא כדאי שאני אבוא אליך.. עדיף לשלם וזהו"; דרש התשלום לאחר שהציג עצמו קודם לכן "כדרור אלפרון בעל המכולות" או הוצג קודם לכן על-ידי אחר "השותף שלי דרור אלפרון" (עובדה 5 לכתב האישום המתוקן). אשר למתלונן א.א, כללו האיומים הגעה לביתו של האחרון, בשתי הזדמנויות, בידועו של הנאשם כי די בנוכחותו ובמוניטין שלו כדי ליצור אווירה של אימים ופחד (עובדה 6 לכתב האישום).

2. במסגרת הסדר הטיעון, הוסכם כי הצדדים יעותרו במשותף לעונש מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים, כאשר המאשימה תעתור לעונש מאסר לתקופה כוללת של 16 חודשים, ואילו ההגנה תבקש להסתפק במאסר לתקופה כוללת של 8 חודשים, וזאת לצד מאסר מותנה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת המעשים ופגיעתם בערכים חברתיים שונים. לגישת התובע, יש לקבוע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו הוא מאסר מותנה והרף העליון עומד על מאסר למשך 16 חודשים. אשר לעונש המתאים, סבור התובע כי עברו הפלילי של הנאשם, הכולל ארבע הרשעות קודמות, רובן בעבירות דומות, מצדיק הטלת ענישה בהתאם לרף העליון של הסדר הטיעון.

4. ב"כ הנאשם הדגישו את נטילת האחריות מצדו של הנאשם, שהביאה לשיטתם לחיסכון בהעדת עדים שביקשו שלא לעשות כן. עוד נטען על ידי ההגנה, כי יש לקחת בחשבון, בעת קביעת מתחם העונש ההולם, את התיקון המשמעותי בכתב האישום, לרבות בכל הנוגע להוראת החיקוק שבה הורשע הנאשם. לגישת הסניגורים, מסכת המעשים שבהם הודה הנאשם מצדיקה קביעת מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו עומד על מאסר מותנה והרף העליון עומד על מאסר למשך שישה חודשים. אשר לעונש המתאים, סבורה ההגנה כי מכלול הטעמים מצדיק גזירת דינו של הנאשם בהתאם לרף התחתון של הסדר הטיעון או בקרוב לכך.

הנאשם, בדברו האחרון, ביקש להתחשב בו, ובעובדה שהוא נשוי ואב לשני ילדים קטנים, כאשר האחרון שבהם נולד בעת האחרונה, בעת ששהה במעצר.

דין והכרעה

5. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, יש לגזור את דינו של הנאשם תוך צעידה במסלול המדורג, שתחילתו בקביעת מתחם העונש ההולם, וסופו בקביעת העונש המתאים. כאן המקום לציין, כי מקובלת עלי עמדת הצדדים כי המסכת המתוארת בכתב האישום מהווה אירוע אחד לצורך גזירת הדין בהתאם לתיקון

113 לחוק העונשין, וזאת לאור הזיקה בין המעשים והרקע להם.

6. אשר למתחם העונש ההולם, ראוי להזכיר כי על עבירת האיומים נאמר כבר רבות, ובעיקר על פגיעתה בשלוותו וביטחונו של הזולת, כאשר דברים אלה נכונים ביתר שאת כאשר מדובר באיומים שנועדו להביא את המאויים לשלם סכום כספי. בנוסף, גם ניצול "המוניטין" של שם משפחתו של הנאשם לצורך ביצוע עבירה, כפי שהודה הנאשם, והעובדה שמדובר במסכת מעשים שהופנתה כלפי שני מתלוננים, פועלים לחובת הנאשם בעת קביעת מתחם העונש ההולם. כאן המקום להדגיש, כי נסיבות ביצוע העבירות והמעשים הם שמכתיבים את מתחם העונש ההולם ולא רק הוראת החיקוק שבה הורשע הנאשם. כידוע, מתחם הענישה נקבע בהתאם למקרה ולנסיבותיו. בנסיבות אלה, מצאתי לאמץ את הצעת הצדדים לקביעת רף תחתון של מתחם ענישה העומד על מאסר מותנה, גם אם מדובר בקביעה מקלה בנסיבות, ואילו הרף העליון יעמוד על מאסר למשך 12 חודשים.

7. בהינתן המתחם שנקבע, יש לקבוע את העונש המתאים תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, וביניהן נטילת האחריות מצדו של הנאשם, שהיא בעלת משקל בנסיבות של תיק זה, כפי שהסכימו ב"כ הצדדים, ואת נסיבותיו האישיות, לרבות גילו הצעיר יחסית והעובדה שהוא נשוי ואב לשני קטינים, כאשר האחרון שבהם נולד בעת האחרונה. לצד נסיבות אלה, יש להביא בחשבון כי לחובת הנאשם הרשעות קודמות בעבירות דומות (ת/1), וכי מאסרים קודמים שריצה, כמו גם קיומו של מאסר מותנה חב הפעלה, לא הרתיעוהו מלשוב לסורו.

8. אשר על כן, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל.

ב. הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 13.4.11 במסגרת ת"פ 36602-06-10 והוארך ביום 21.9.14, במסגרת ת.פ. 2376-11-13, במצטבר למאסר שהוטל, כך שהנאשם ירצה בסה"כ עונש מאסר בפועל למשך 13 חודשים, החל מיום מעצרו ביום 23.12.14.

ג. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא לעבור עבירה בה הורשע.

9. ניתן צו כללי למוצגים.

10. ככל שהופקד פיקדון בתיק על-ידי הנאשם ובהיעדר מניעה על-פי דין, יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ד סיוון תשע"ה, 11/06/2015 במעמד הנוכחים.

צחי עוזיאל , שופט